

[Indenrigsministeren]

samlede anlægsudgifter med Kommunernes Landsforening.

Regeringen har med Det Radikale Venstre drøftet udspil om undtagelse af rensningsanlæg. Det skønner vi vil indebære en forhøjelse af rammen med 500 mill. kr., sådan som det har været nævnt i debatten i dag om det foregående punkt. Denne løsning adskiller sig udgiftspolitisk såmænd ikke fra S' og SFs beslutningsforslag, men der er den store fordel, at regeringens forslag sikrer, at der virkelig sker en opprioritering af udgifterne til rensningsanlæg.

Derfor synes jeg egentlig, at de to partiers beslutningsforslag er unødvendigt og desuden ikke løser opgaven så godt, som det afgørende hensyn til miljøet tilsiger. Regeringen kan derfor ikke anbefale det fremsatte forslag til vedtagelse.

Carl Martin Christensen (KF):

Det forslag, der nu skal behandles efter en lang miljøpolitisk debat, har jo til hensigt at åbne mulighed for, at kommunerne kan udføre investeringerne i miljøsektoren. Disse intentioner kan ingen vel have noget at indvende imod.

Det er nok alle bekendt, at de kommuner, der først fik godkendt deres spildevandsplaner efter den første miljølov fra 1974, i de sidste 10 år har gennemført en spildevandsrensning, der i meget vid udstrækning lever op til de krav, der med rimelighed har kunnet stilles. Det er ofte de kommuner, der ikke har direkte adgang til havet og derfor må udlede spildevand til større eller mindre vandløb. Her har alle indset nødvendigheden af, at en effektiv rensning af husspildevandet er nødvendig for at undgå, at disse vandløb uddør. Resultatet er, at der i landets mindre vandløb har været en udvikling, der er gået i retning af betydelig mindre forurening, således at fiskebestanden her er vokset i de senere år – og godt for det.

Tilbage står de store byer langs kysterne, som ikke ganske har levet op til de krav, der var i den oprindelige miljølov. Det er vistnok dem, fru Ritt Bjerregaard på et tidspunkt kaldte »de gumpetunge pampere«. Det viser sig jo, at en lang række af disse store byer har brugt det omliggende hav som kloak. Nu har man så langt om længe konstateret, at det omliggende hav ikke kan holde til det, og

det er på tide, at man forsøger at rette op på det. Det er selvfølgelig også udmærket, men sagen er jo, at de samme kommuner ikke har holdt igen med skatteudskrivning i de år, hvor andre kommuner har foretaget investeringer i miljøet, og derfor er de nu kommet bagefter.

Indenrigsministeren har netop meddelt, at regeringen er indstillet på at udvide rammen for de kommunale investeringer i 1987 med 500 mill. kr., idet det understreges, at beløbet er beregnet på investering alene i rensningsanlæg. Deraf kan man udlede, at regeringen er opmærksom på de forureningsproblemer, de er opstået som følge af mangelfuld eller slet ingen rensning af husspildevand.

Med dette initiativ fra regeringen er forslaget til folketingsbeslutning aldeles overflødigt, og jeg skal på Det Konservative Folkepartis vegne afvise forslaget.

Svend Heiselberg (V):

Venstre kan ikke støtte Socialdemokratiets og SFs beslutningsforslag. Vi synes, at det er et overflødigt forslag, og det er jo egentlig gjort til skamme af regeringens og de Radikales aftale. Som det fremgik af ministerens indlæg, ønsker regeringen ikke, at der skal spares på udgiften til rensningsanlæg, og derfor vil udgiften hertil blive holdt uden for udgiftsrammerne.

Jeg synes, at det er et godt udspil, regeringen og de Radikale er kommet med, når de foreslår en forhøjelse af udgiftsrammerne med 500 mill. kr. til investering i rensningsanlæg. Jeg beklager, at der er kommet mere politik end saglighed ind i miljødebatten. Det havde været klogere, om vi havde lagt kræfterne sammen og satset på en saglig løsning af miljøproblemerne.

Fra visse sider har man beskyldt Venstre for af hensyn til landbruget at ville bremse alle de meget omdiskuterede miljøinitiativer. Jeg er ikke ked af, at Venstre bliver mistænkt herfor; Venstre har altid stået på den svages side, og i dette tilfælde er landbruget den svage. Det er blevet den svageste, fordi det ikke tæller de mange rent vælgermæssigt.

Det ideologiske felttog kører, men hverken Venstre eller landbruget skammer sig over, at vi står sammen. Landbrugets problemer løses ikke ved usaglige angreb. Det ville måske have været mere passende, om vi faldt over